

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ ΘΡ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ

(Διαβάστηκε στη συγκέντρωση κατά την τελετή προς τιμή της, που οργανώθηκε από τη Δημοτική Έπιτροπή και τη Φιλόπτωχο Αδελφότητα, στο Δημοτικό Μέγαρο Λεμεσοῦ την Τρίτη 29 Νοεμβρίου, 1977.)

Αγαπητοί μου συμπατριῶτες,
φίλες και φίλοι παλιοί, ἀλησμόνητοι,
πνευματικά μου παιδιά κι ἐγγόνια,
ὄλοι ἐσεῖς,

Πού βρίσκεστε σήμερα συγκεντρωμένοι ἐδῶ γιά μένα, γιά νά μοῦ στείλετε τό χαιρετισμό τῆς ἀγάπης σας στήν ξενητεία μου, σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἡ Μοῦρα μ' ἔρριξε πολύ μακριά ἀπό τήν ἀγαπημένη Πατρίδα, μά οἱ δεσμοί μου μαζί σας παραμένουν ἄσπαστοι, γιατί εἶναι δεσμοί πνευματικοί, δεσμοί ἀγάπης.

Μ' αὐτῆς τῆς ἀγάπης τή δύναμη ξανανιωμένα σήμερα τά φτερά τῆς ψυχῆς μου, ξεπέρασαν τίς ἀποστάσεις, στό ἀδελφικό σας κάλεσμα, και μέ φέρανε κοντά σας, νά σᾶς δώσω κι ἐγώ τόν ἐγκάρδιο χαιρετισμό μου, τό δικό μου και τῶν παιδιῶν μου, ν' ἀναβαφτιστῶ στήν ἔντονη χαρά μιᾶς πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μαζί σας, νά ξαναζήσω μνηῆμες παλιές ἀγαπημένες,

" Χαρές πού πλανηθήκαμε στ' ἀπειρου τήν ἀγκάλη,
και τό στρατί τό χάσανε και πίσω δέ γυρνᾶνε."

Πικροί γυρίσαν οἱ καιροί γιά τή γλυκιά Πατρίδα.

" Κακές δυνάμεις, σκοτεινές χυθῆκαν ἀπ' τόν Ἄδη
και διαφεντεύουνε τή γῆ.

Παραφυλᾶνε ὅπου νά πᾶς.

Μᾶς ἔχουν φράξει κάθε δρόμο.

Κόλαση γένηκε ἡ ζωή

μέ τήν τυφλή τους δύναμη γιά νόμο."

Και συλλογιέμαι, ἄν, μέσα σέ τοῦτα τά δεινά, μπορεῖ νά ἔχει θέση αὐτή ἡ τιμητική γιορτή γιά μένα.

Μά τοποθετώντας την μέσα στά εὐρύτερα πλαίσια τῆς ζωῆς και εἰδικά τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, σκέφτομαι πῶς αὐτοί οἱ σταθμοί πνευματικῆς περισυλλογῆς εἶναι πιά πολύ ἀναγκαῖοι μέσα σέ τούτους τούς δύσκολους καιρούς, γιά μιᾶ συνεχῆ πνευματική ἀναδημιουργία, πού ν'

άνοίγει νέους πνευματικούς όρίζοντες καί νά στηρίζει έτσι καί νά καθοδηγεῖ τούς νέους στό όρόμο τῆς ἀρετῆς. "Έτσι επέζησεν ἡ Πατρίδα μας μέσα στή μακραίωνη, τή ματοβαμμένη ἱστορική πορεία της, μέ τήν ψυχή ἀδούλωτη μ' όλους τούς κατατρεγμούς. "Αν ἀφήσομε, πρό πάντων ψώρα, μέσα σέ τούτους τούς σκοτεινούς καιρούς, νά σβήσει τούτη ἡ ἱερή φλόγα, παραδινόμαστε αὐτοθέλητα στό θάνατο. Αὐτήν τή στιγμή τῆς ψυχικῆς μας ἀδυναμίας περιμένουν οἱ ἐχθροί μας, γιά νά συμπληρώσουν τό ἔργο τῆς καταστροφῆς. 'Απ' αὐτές τίς σκέψεις βεβαίως όρμήθηκαν καί οἱ ἔμπνευστές καί οἱ διοργανωτές αὐτῆς τῆς ὠραίας γιορτῆς, πού τιμᾷ περισσότερο ἐκείνους παρά ἑμένα.

Καί, νά, στρέφοντας τά μάτια τοῦ νοῦ στά περασμένα, βλέπομε νά προβάλλει, μεσ' ἀπό τά βάθη τῶν χρόνων, μιᾶ ἀτέλειωτη σειρά πνευματικῶν ἔργατῶν, γνωστῶν καί ἀγνώστων, πού παραδίνοντας τήν πνευματική σκυτάλη ἀπό γενιά σέ γενιά, φτάνει ἴσα μέ τή σημερινή τραγική καμπή τῆς ἱστορίας τῆς Κύπρου, γιά ν' ἀποκαλύψει, μπροστά στά ἔκπληχτα μάτια τοῦ πολιτισμένου κόσμου, τό ὑπέροχο θαῦμα τῆς Κυπριακῆς λαϊκῆς ψυχῆς.

'Ολόγυρά μας ἀκόμα οἱ τάφοι νωποί... Οἱ πληγές ἀνοιχτές στάζουν αἷμα... Τά χέρι' ἀπλωμένα, σ' ἐπίκληση ἀγωνίας, καρτεροῦν ν' ἀγκαλιάσουν τούς ἀγαπημένους, πού, τρία χρόνια τώρα, τούς κρατεῖ κλεισμένους, σέ στιγμή θανάτου, στά σκοτεινά της βάθη ἡ 'Ανατολή τοῦ 'Αττίλα. Οἱ 200.000 ξερριζωμένοι, μέ τά μάτια γεμάτα νοσταλγία καρτεροῦν νά γυρίσουν στά πατριᾶ χῶματα. Κι' ἦρθε νά ξεχύλῃσει τό ποτήρι τοῦ πόνου τό τελευταῖο μοιραῖο κακό, ὁ θάνατος τοῦ ἀγαπημένου μας Πατέρα, τοῦ Μεγάλου μας 'Ηγέτη Μακαρίου.

Μά ἡ γενναία λαϊκή ψυχή δέν κάμπτεται. 'Ανεδύθη καί πάλι ὑπέρικαλλη, σάν τήν ἀρχαία θεά τῆς όμορφιάς, μέσ' ἀπό τά κύματα τῶν πόνων. "Έδωσε μάχη μέ τόν θάνατο καί νίκησε. 'Ολόρθη πανέτοιμη γιά τό μεγάλο ξεκίνημα, μετέβαλε τό θρῆνο γιά τό μεγάλο χαμό, σέ νικητήριο παιάνα. Κι' ἀντιλάλησαν τά βουνά καί οἱ λαγκαδιές τῆς πολύπαθης γῆς τό ἀναστάσιμο εὐάλπισμα. " 'Ο Μακάριος ζεῖ... 'Η Κύπρος δέν πεθαίνει." Καί τώρα μέσα σέ τούτη τή γλυκειά καί γαληνεμένη ἀτμόσφαιρα τῆς γιορτῆς ἡ ψυχή τοῦ 'Εθνάρχου μας μᾶς παραστέκει καί μᾶς μεταδίνει τά ὑπερκόσμια μηνύματά του, ἀγάπης μηνύματα.

" Μείνετε ἑνωμένοι. Σιληρός καί μακρός ὁ ἀγώνας, μά ἑνωμένοι μέ τήν ἀγάπη θά νικήσετε."

Μ'αυτά τά αίσθήματα καί τίς σιέφεις, πού πλημμυρίζουν τήν ψυχή μου, παρακαλῶ τήν 'Αξιότιμο 'Επιτροπήν, νά κλείσει τούτη τή σεμνή γιορτή μέ μονόλεπτη σιγή εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου 'Εθνάρχου μας, ὄλων, ὅσοι στόν μακρόχρονο τοῦτον ἀγώνα γιά τήν ἐλευθερία θυσίασαν τή ζωή τους στό βωμό τῆς Πατρίδας καί τῶν ἀθῶων τῆς θηριωδίας τῶν Τούρκων.

Εὐχαριστῶ καί πάλιν ὄλους θερμῶς, πού μέ τιμήσατε μέ τήν παρουσία σας, ἰδιαίτερα τήν 'Οργανωτικήν 'Επιτροπή, τήν εὐγενική ἑμιλήτρια καί τούς ἀγαπητούς παλιούς συναδέλφους καί φίλους κ.κ. Πιλαβάκη καί 'Αγγελίδην. "Ἐνα μέρος αὐτῆς τῆς τιμῆς, τό μεγαλύτερο, ἀνήκει σαυτοῦς καί σέ ὄλους ἐκείνους, καθηγητές καί δασκάλους, πού δούλεψαν καί κοπίασαν μαζί μου καί μέ βοήθησαν νά σηκώσω τό βάρος τῆς μακρόχρονης δασκαλικῆς μου σταδιοδρομίας ἀποτελεσματικά.

Εὔχομαι ὁ Θεός τῆς 'Αγάπης καί τῆς Δικαιοσύνης γρήγορα νά δώσει τέλος στά βάσανα τῆς Κύπρου μας καί ν'ἀνατείλει πάλι ὁ ἥλιος τῆς εἰρήνης καί τῆς χαρᾶς στ'ὄμορφο νησί.

Καί τώρα: "Ἄνω σχῶμεν τάς καρδίας".

"Ομαχα, 'Οκτωβρίου 8, 1977.

'Ελένη Θρ. Αὐτονόμου

~~ΝΕΒ ΓΙΑΣΚΑ~~
ΝΕΒ ΓΙΑΣΚΑ
20.5